

การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
A Program Development of The Enhancement for Goal Orientation in Learning Ability
of Students at Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

กนกกร เมตตาจิต¹

Kanokkorn Medtajt¹

¹โปรแกรมวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา และเพื่อศึกษาผลของ โปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ โดย ระยะที่ 1 คือ นักศึกษา ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 376 คนและระยะที่ 3 คือ นักศึกษา ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 25 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง จัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบ วัดความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนและโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษา ระยะที่ 1 พบว่าระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง ระยะที่ 2 พบว่าการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริม ความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ประกอบด้วย 2 ชุดกิจกรรม จำนวน 6 ครั้ง โปรแกรมย่อยชุดที่ 1 จำนวน 4 คาบ 1 ครั้ง คือ กิจกรรม ความสำคัญของการตั้งเป้าหมาย และโปรแกรมย่อยชุดที่ 2 จำนวน 30 คาบ 5 ครั้งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดแทรกองค์ประกอบการตั้งเป้าหมายเข้าไปในการเรียนการสอน วิชา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวและระยะที่ 3 พบว่าผลของโปรแกรมส่งเสริมความสามารถ การตั้งเป้าหมายในการเรียน หลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมมีความสามารถการตั้งเป้าหมายใน การเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การตั้งเป้าหมาย, ความสามารถ, การส่งเสริมการเรียน

Abstract

This research aimed to study the enhancement for goal orientation in learning ability of students, to develop the program development of the enhancement for goal orientation in learning ability of students, and to study the result of the program development of the enhancement for goal orientation in learning ability of students at Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University. The sample group of this study was divided into 2 stages as follows; stage 1 was 376 students in the Faculty of Education of Nakhon Ratchasima Rajabhat University during the second education semester in 2015, and stage 3 was 2 classes of 25 students (each class) in the Faculty of Education of Nakhon Ratchasima Rajabhat University during the second education semester in 2015. These samples were selected randomly as the experimental group and the control group. The tools used in this study included an enhancement for goal orientation in learning ability test and a program development of the enhancement for goal orientation in learning ability. All data was analyzed by statistics, including average, standard deviation and t-test. Results of studying in stage 1 found that the enhancement for goal orientation in learning ability of students at Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University was moderate. In stage 2, it was found that the development of program development of the enhancement for goal orientation in learning ability consisted of 2 sets of activities with 6 periods; including the first sub-program of 4 sessions for 1 period as the activity on the importance of goal orientation, and the second sub-program of 30 sessions for 5 periods as the learning activity on compositions of goal orientation in the instruction of Psychology for counseling and guidance.

The result of studying in stage 3 found that, for the result of the program development of the enhancement for goal orientation in learning ability after the experiment, samples participated in the program were able to target educational goals higher than before the experiment at a statistically significant level of .05.

Keywords: Goal orientation, Enhancement, Learning ability

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นประชากรในประเทศต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยถือว่าเป็นนโยบายของประเทศดังปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทุกฉบับ ที่ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยให้มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาเยาวชนให้มีศักยภาพที่เข้มแข็งในการพัฒนาประเทศต่อไป แต่ในปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าช่วงที่ผ่านมา ดังนั้น อุดมศึกษาไทยในช่วงปี 2555 - 2559 ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559))

จากการประชุมวิชาการ “อภิวินิจฉัยการเรียนรู้สู่ จุดเปลี่ยนประเทศไทย” จัดโดย สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และเครือข่ายเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้...มีตัวชี้วัดสำคัญเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพการจัดการศึกษาทั่วโลกให้การยอมรับอยู่ 4 ด้าน ได้แก่ 1. ทรัพยากรด้านการศึกษา 2. ระยะเวลาการอยู่ในสถานศึกษาของเด็ก 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และ 4. ผลลัพธ์ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งพบว่าประเทศไทยยังมีปัญหาทั้ง 4 ด้าน ในส่วนของการลงทุนนั้นไทยลงทุนด้านการศึกษาเป็นอันดับ 2 ของโลก แต่งบประมาณกว่า 95% เป็นค่าใช้จ่ายเงินเดือนบุคลากร งานบริหารและครุภัณฑ์ มีเพียง 4.5% เท่านั้นที่เป็นงบพัฒนาผู้เรียน คุณภาพการศึกษาไทยก็ถูกจัดอยู่ในอันดับรั้งท้ายของอาเซียน นอกจากนี้ยังพบอีกว่าแรงงานไทยส่วนใหญ่ 80% เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ประเทศไทยจึงเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางมานานกว่า 30 ปี เพราะระบบการผลิตกำลังคนและการวิจัยของเรายังอ่อนแอ...(ประเวศ วะสี, 2557)

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นว่าจำเป็นจะต้องพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการศึกษาของไทย โดยการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถแสดงศักยภาพและความสามารถของตนเองออกมาอย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้มีบุคลิกภาพที่มีแรงจูงใจในการเรียนและมีเป้าหมายในการเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนและการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนที่สูงขึ้นในการจัดการเรียนการสอนนั้นการจูงใจถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่เอื้อประโยชน์ให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักจิตวิทยาเชื่อว่า ผู้เรียนที่มีความต้องการเรียนหรือมีแรงจูงใจในการเรียนจะสามารถเรียนได้ทุกอย่าง (ณัฐพรหม อินทยศ, 2553 อ้างถึงใน Slavin, 2006) การตั้งเป้าหมายเป็นกระบวนการพิสูจน์การทำงานของคนหรือกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดหรือมาตรฐานคุณภาพ โดยประมาณปี

ค.ศ.1960 เอ็ดวิน เอ. ล็อก (Edwin A. Locke) และแกรี่ ลาแทม (Gary Latham) ได้ร่วมกันศึกษาเรื่องการตอบสนองต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ของบุคคล แล้วได้นำมาเสนอเป็นแนวคิด แรงจูงใจในการทำงานที่สำคัญของบุคคล คือ ความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นเอง โดยทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) นั้นกล่าวว่าการตั้งเป้าหมายเป็นกระบวนการพิสูจน์การทำงานของคนและกลุ่มกับเป้าหมายที่กำหนดหรือมาตรฐานคุณภาพ และได้เสนอแนวคิดว่า แรงจูงใจในการทำงานที่สำคัญของบุคคล คือ ความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การตั้งเป้าหมายที่ดีนั้นต้องเป็นเป้าหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง มีความท้าทายหรือมีความยากแต่สามารถปฏิบัติได้ มีการวางแผนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายนั้นๆ ถ้าผู้เรียนมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนโดยมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายด้วยตนเองแล้ว จะทำให้ผู้เรียนมีการยอมรับ มีความเข้าใจและมีความมั่นใจในเป้าหมายที่เขาได้ตั้งขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ พยายามและมุ่งมั่นที่จะกระทำให้บรรลุตามเป้าหมายนั้นๆ ให้ประสบความสำเร็จ (ณัฐพรหมอินทยศ, 2553)

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีการตั้งเป้าหมายในการเรียน และส่งผลให้นักศึกษาเกิดความตั้งใจพยายามและมุ่งมั่นที่จะกระทำให้บรรลุตามเป้าหมายนั้นๆ ให้ประสบความสำเร็จ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาในการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาให้มีความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย และเป็นการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศและพัฒนาศึกษาของไทยให้มีคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับนานาชาติพร้อมทั้งเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติและเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของไทยเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาในปัจจุบันเป็นอย่างไร
2. โปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่เหมาะสมควรพัฒนาอย่างไร
3. ผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระดับความสามารถการตั้งเป้าหมาย หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกตามทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) ของเอ็ดวิน เอ. ล็อก (Edwin A. Locke) และแกรี่ ลาแทม (Gary Latham)
2. การตั้งเป้าหมาย หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาตามทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) ของเอ็ดวิน เอ. ล็อก (Edwin A. Locke) และแกรี่ ลาแทม (Gary Latham) และหลักการตั้งเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1. เป้าหมายมีความท้าทาย (Challenge) 2. เป้าหมายที่มีการผูกมัด (Commitment) มีความเป็นเจ้าของ 3. เป้าหมายที่มีความชัดเจน (Clarity) 4. เป้าหมายที่มีความซับซ้อนของงาน (Task complexity) 5. เป้าหมายที่มีการป้อนกลับ (Feedback)
3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558
4. โปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน หมายถึง โปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์ ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย หลักการ องค์ประกอบและเนื้อหาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา และการแนะแนว เรื่อง บริการแนะแนว เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการตั้งเป้าหมายในการเรียนให้แก่ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่เข้าร่วมโปรแกรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา ชั้นปี 1-4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา 2558 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 6,322 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ระยะ โดยระยะที่ 1 คือ นักศึกษา ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 376 คนและระยะที่ 3 คือ นักศึกษา ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนห้องละ 25 คน

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย แบบผสมผสานระหว่างการพัฒนาและทดลอง แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา โดยใช้รูปแบบ

การสำรวจ ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ใช้รูปแบบการศึกษาเชิงคุณภาพ และระยะที่ 3 ศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ของนักศึกษา โดยใช้รูปแบบการทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบทดสอบเซวาร์ปัญญาชุด Standard progressive matrices ของ J.C. Raven ประกอบด้วยชุดภาพ Set A-E Set ละ 12 ข้อ จำนวน 60 ข้อ

3.2 แบบวัดความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ได้นำแนวคิดทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) ของเอ็ดวิน เอ. ล็อก (Edwin A. Locke) และแกรี่ ลาแทม (Gary Latham) หลักการตั้งเป้าหมายมาพัฒนาสร้างเป็นแบบวัดความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อ ประกอบด้วย 1. เป้าหมายมีความท้าทาย (Challenge) จำนวน 4 ข้อ 2. เป้าหมายที่มีการผูกมัด (Commitment) จำนวน 10 ข้อ 3. เป้าหมายที่มีความชัดเจน (Clarity) จำนวน 10 ข้อ 4. เป้าหมายที่มีความซับซ้อนของงาน (Task complexity) จำนวน 8 ข้อ และ 5. เป้าหมายที่มีการป้อนกลับ (Feedback) จำนวน 6 ข้อ

3.3 โปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา โดยนำแนวทางการส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในประเด็นพฤติกรรมที่แสดงออกตามหลักการและองค์ประกอบการตั้งเป้าหมาย และเนื้อหาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว เรื่อง บริการแนะแนว ที่สอดคล้ององค์ประกอบการตั้งเป้าหมาย 5 ด้าน จำนวน 6 ครั้ง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 สร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดการตั้งเป้าหมายในการเรียน จากนั้นทำการรวบรวมข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 376 คน ทำแบบวัดการตั้งเป้าหมายในการเรียน

4.2 นำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาโปรแกรมฯ ซึ่งผู้วิจัยเห็นความสำคัญกับทุกองค์ประกอบของการตั้งเป้าหมายที่นักศึกษาควรได้รับการส่งเสริมจึงได้พัฒนาโปรแกรมฯมาทุกองค์ประกอบ

4.3 ทำการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน

4.4 ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเซวาร์ปัญญาชุด Standard progressive matrices ของ J.C. Raven ประกอบด้วยชุดภาพ Set A-E Set ละ 12 ข้อ ทำการแปลผลจากคู่มือแบบทดสอบเปรียบเทียบกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทด์ จนได้ค่า IQ ของแต่ละคน จากนั้นรวบรวมข้อมูลระดับ IQ ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาพิจารณาในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง สุ่มแบบเจาะจงเลือกนักศึกษามีระดับ IQ ใกล้เคียงกันจำนวน 25 คน จัดเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 25 คนและกลุ่มควบคุมจำนวน 25 คน ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการตั้งเป้าหมาย เพื่อนำคะแนนมาเก็บเป็นข้อมูลก่อนดำเนินการทดลอง

4.5 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมฯกับกลุ่มทดลอง หลังเสร็จสิ้นการทดลองให้นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดการตั้งเป้าหมาย เพื่อนำคะแนนมาเก็บเป็นข้อมูลหลังการทดลองและจัดกระทำข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำมาศึกษาระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวัดระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนจะ นำไปสู่การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาต่อไป

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์ผลการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยการใช้กระบวนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้เชี่ยวชาญจากโปรแกรมวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว 1 ท่าน ใช้การประเมินคุณภาพและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาปรับปรุงพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน

ระยะที่ 3 การวิเคราะห์ผลของโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ก่อนเริ่มศึกษาผลของโปรแกรมฯ ทำการวิเคราะห์ เลือกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากระดับ IQ จากคะแนนแบบทดสอบเชาว์ปัญญาชุด Standard progressive matrices โดยใช้ค่าสถิติ เพอร์เซ็นไทด์ และผลของโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน ของนักศึกษา ใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ สถิติ t-test ของระดับความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนก่อน - หลังเข้าร่วมกิจกรรม

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีระดับความสามารถในการตั้งเป้าหมายในการเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง องค์กรประกอบที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เป้าหมายที่มีความท้าทาย (Challenge) และองค์กรประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ เป้าหมายที่มีความผูกมัด ทุกองค์ประกอบของการตั้งเป้าหมายในการเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง

2. ผลการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย และจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ได้โปรแกรมฯ ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จุดประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โปรแกรมประกอบไปด้วย 2 ชุดกิจกรรม

จำนวน 6 ครั้ง โปรแกรมย่อยชุดที่ 1 จำนวน 4 คาบ 1 ครั้ง คือ กิจกรรม ความสำคัญของการตั้งเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญและหลักการตั้งเป้าหมายและโปรแกรมย่อยชุดที่ 2 จำนวน 30 คาบ 5 ครั้งซึ่ง กิจกรรมย่อยชุดที่ 2 จะเป็นการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดแทรกองค์ประกอบการตั้งเป้าหมายเข้าไปในการเรียน การสอน วิชาจิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว เรื่อง บริการแนะแนว ประกอบด้วย 1) บริการสำรวจ นักเรียนเป็นรายบุคคล จะสอดแทรกกิจกรรมเป้าหมายที่มีความท้าทาย 2) บริการสนทนา จะสอดแทรก กิจกรรมเป้าหมายที่มีการผูกมัด มีความเป็นเจ้าของ 3) บริการจัดวางตัวบุคคลและบริการติดตามผลจะ สอดแทรกกิจกรรมเป้าหมายที่มีความชัดเจน 4) บริการให้การปรึกษา จะสอดแทรกกิจกรรมเป้าหมายที่มีความ ซับซ้อนของงาน และ 5) บริการให้การปรึกษา:ทักษะและกระบวนการให้การปรึกษา เป้าหมายที่มีการ ป้อนกลับ

3. จากการศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า

3.1 หลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการ เรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความสามารถการตั้งเป้าหมายในการ เรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 หลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการ เรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความสามารถการตั้งเป้าหมายในการ เรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีระดับความสามารถในการตั้งเป้าหมายในการเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เป้าหมายที่มีความท้าทาย (Challenge) และองค์ประกอบที่ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ เป้าหมายที่มีความผูกมัด ทุกองค์ประกอบของการตั้งเป้าหมายในการเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสามารถการตั้งเป้าหมายอยู่ในระดับปานกลาง และทุกองค์ประกอบ อยู่ในระดับปานกลาง ถือว่านักศึกษาสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนได้ อยู่ในระดับ เบื้องต้น แต่ผลการศึกษาพบว่ายังไม่อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากการตั้งเป้าหมายถือว่าเป็นเทคนิคที่ใช้ใน การจูงใจให้บุคคลใช้ความพยายามในการทำงาน โดยการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการให้ชัดเจน สามารถกระทำได้จริงเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย ดังนั้นการที่จะสามารถตั้งเป้าหมายเพื่อ นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาต้องกำหนดพฤติกรรมที่นำไปสู่การบรรลุตาม เป้าหมาย โดยนักศึกษาต้องแสดงออกพฤติกรรมตามทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) ของเอ็ด วิน เอ. ล็อก (Edwin A. Locke) และแกรี่ ลาแทม (Gary Latham) ที่มีองค์ประกอบอยู่ 5 ด้าน คือ เป้าหมาย มีความชัดเจน เป้าหมายมีความท้าทาย เป้าหมายมีความผูกมัดมีความเป็นเจ้าของ เป้าหมายมีการให้ข้อมูล

ย้อนกลับต่อเป้าหมายและเป้าหมายนั้นต้องมีความซับซ้อนของงาน ซึ่งนักศึกษายังไม่มีพื้นฐานความรู้เหล่านี้ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย โดยองค์ประกอบของโปรแกรมมีความสอดคล้องกับการวิจัยของ พาสนา นิยม บัตรเจริญ (2551) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการตั้งทางการศึกษาและอาชีพของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ผลของการพัฒนาโปรแกรมฯ กระบวนการของ โปรแกรม ประกอบด้วย 1) การรู้จักตนเอง 2) การกำหนดเป้าหมาย 3) การมีวินัยในการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 4) การประเมินตนเอง 5) การได้รับข้อมูลป้อนกลับ

2. จากผลการวิจัยการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนของ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โปรแกรมฯ ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จุดประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ในโปรแกรมประกอบไปด้วย 2 ชุดกิจกรรม จำนวน 6 ครั้ง โปรแกรมย่อยชุดที่ 1 จำนวน 4 คาบ 1 ครั้ง คือกิจกรรม ความสำคัญของการตั้งเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญและหลักการตั้งเป้าหมายและโปรแกรมย่อยชุดที่ 2 จำนวน 30 คาบ 5 ครั้งโดย กิจกรรมย่อยชุดที่ 2 จะเป็นการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดแทรกองค์ประกอบการตั้งเป้าหมายเข้าไปในการเรียน การสอน เรื่อง บริการแนะแนว

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้วิจัยพัฒนาโปรแกรมฯจากการศึกษาหลักการการตั้งเป้าหมาย ของเอ็ดวิน เอ. ล็อก (Edwin A. Locke) และแกรี่ ลาแทม (Gary Latham) แรงจูงใจในการทำงานที่สำคัญของ บุคคล คือ ความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นเอง ผู้เรียนมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนโดยมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายด้วยตนเองแล้ว จะทำให้ผู้เรียนมีการยอมรับ มีความเข้าใจและมีความมั่นใจในเป้าหมายที่เขาได้ตั้งขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ พยายามและมุ่งมั่นที่จะกระทำให้บรรลุตามเป้าหมายนั้นๆให้ประสบความสำเร็จ (ณัฐพรหม อินทยศ, 2553) จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงพัฒนา โปรแกรมฯ การตั้งเป้าหมายถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีการตั้งเป้าหมายในการเรียน และส่งผลให้นักศึกษาเกิดความตั้งใจ พยายามและมุ่งมั่นที่จะกระทำให้บรรลุตามเป้าหมายนั้นๆ โดยการ จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายนั้นผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมสอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาวิชาจิตวิทยา การปรึกษาและการแนะแนว เรื่อง บริการแนะแนว ที่เนื้อหาไม่ยากมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบ การตั้งเป้าหมายในแต่ละด้าน เนื่องจากการตั้งเป้าหมายในการเรียน ไม่ใช่เพียงแต่ตั้งเป้าหมายได้เท่านั้น การตั้งเป้าหมายยังร่วมไปถึงกระบวนการที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายจึงได้สอดแทรกกิจกรรมการตั้งเป้าหมายเข้าไปในการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกับการเกิดผลการบรรลุเป้าหมายในการเรียนในแต่ละคาบ ได้เรียนรู้กระบวนการตั้งเป้าหมายไปพร้อมกับเนื้อหาวิชา เกิดเป็นการบรรลุเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมในห้องเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยของพาสนา นิยม บัตรเจริญ (2551) ได้ ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการตั้งทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร โดยกระบวนการของโปรแกรม ประกอบด้วย 1) การรู้จักตนเอง 2) การกำหนดเป้าหมาย 3) การมีวินัยในการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 4) การประเมินตนเอง 5) การได้รับข้อมูลป้อนกลับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเห็นว่า การเข้าร่วมโปรแกรมฯ ซึ่งช่วยให้นักเรียน

ตั้งเป้าหมายวางแผน และดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพที่ตนเองตั้งไว้

3. ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความสามารถที่ตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความสามารถที่ตั้งเป้าหมายในการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมด้วยโปรแกรมส่งเสริมความสามารถที่ตั้งเป้าหมายในการเรียน ในการสร้างโปรแกรมฯ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดตามทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting Theory) ของเอ็ดวิน เอ. ล็อก (Edwin A. Locke) และแกรี่ ลาแทม (Gary Latham) มีองค์ประกอบอยู่ 5 ด้าน คือ เป้าหมายมีความชัดเจน เป้าหมายมีความท้าทาย เป้าหมายมีความผูกมัดมีความเป็นเจ้าของ เป้าหมายมีการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อเป้าหมายและเป้าหมายนั้นต้องมีความซับซ้อนของงาน โดยสอดคล้ององค์ประกอบทั้ง 5 ด้านสอดคล้องเข้าไปในการจัดการเรียนการสอน ในวิชาจิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว เรื่อง บริการแนะแนว ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมพร้อมเรียนรู้หลักการตั้งเป้าหมายร่วมกับเนื้อหาวิชา ทำให้ผู้เรียนได้เหมือนเรียนรู้หลักการตั้งเป้าหมายแต่ละองค์ประกอบพร้อมทั้งเนื้อหาสามารถเกิดเป็นความสามารถในการตั้งเป้าหมายในแต่ละองค์ประกอบออกเป็นการบรรลุเป้าหมายในการเรียนในแต่ละครั้งได้ และเนื่องจากโปรแกรมฯ สอดคล้องเข้าไปในเนื้อหาวิชาที่ไม่ยากจนเกินไปทำให้มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบแต่ละด้าน เกิดเป็นการตั้งเป้าหมายในการเรียนในแต่ละครั้งร่วมกับการฝึกทักษะความสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนร่วมกันได้ดี ดังนั้นนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมฯ จึงส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อริสา ภูริวัฒน์ (2553) ได้ทำการวิจัยโปรแกรมพัฒนาการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่าการตั้งเป้าหมายในการเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เนื่องจากในการดำเนินกิจกรรมแต่ละครั้งต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป้าหมายของนักศึกษาแต่ละคน ดังนั้นจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการตั้งเป้าหมายในการเรียนของแต่ละคน
2. เนื่องจากในการจัดกิจกรรมมีทั้งกิจกรรมการตั้งเป้าหมายและการจัดการเรียนการสอนที่เนื้อหาค่อนข้างเยอะ จึงควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรม
3. เนื่องจากกิจกรรมจะมีการประเมินการบรรลุเป้าหมายในแต่ละครั้งเพื่อนำไปปรับปรุง ดังนั้นในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งควรให้เวลาการประเมินตนเองและเพื่อนประเมินการบรรลุเป้าหมาย เพื่อให้ นักศึกษาได้มีแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวัดความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียน บางองค์ประกอบไม่สามารถวัดได้จากแบบวัดการตั้งเป้าหมายในการเรียนและจากเป้าหมายที่นักศึกษาตั้งขึ้น ดังนั้นในการศึกษาในครั้งต่อไป ควรทำการศึกษากระบวนการการบรรลุเป้าหมายในการเรียน
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนไปทดลองใช้กับวิชาอื่น เพื่อทราบความสามารถการตั้งเป้าหมายในการเรียนที่เกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐพรหม อินทยศ. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สถาบันการพลเรือน วิทยาเขตเพชรบูรณ์.
- ประเวศ วะสี. (2557). **อภิวัดการณ์การเรียนรู้...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย**. ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ. กรุงเทพฯ: บริษัท มาตา จำกัด.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีจำกัด.
- พาสนา นิยมบัตรเจริญ. (2551). **ผลของโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร**. ปรินญาณินพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2556). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2558. จาก <http://www.mua.go.th/users/bpp/developplan>.
- อริสา ภูริวัฒน์. (2553). **โปรแกรมพัฒนาการตั้งเป้าหมายในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3**. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Breman, E.J. (1989). **Performance Management Workbook**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Abe, I.I., Ilogu, G.C., Madueke, I.L. (2014). Effects of goal-setting skills on students' academic performance in english language in Enugu Nigeria. **New approaches in educational research**, 3(1), 93-99.
- Locke, E. A. and Latham, G.P. (1990). **A Theory of Goal Setting & Task Performance**. New Jersey: Prentice Hall.